

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága mint felülvizsgálati bíróság a dr. Szabó Tamás ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt felperesnek (felperes címe) a dr. Fekete Zoltán ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt alperes (alperes címe) ellen biztosítási összeg megfizetése iránt a Kiskőrösi Városi Bíróság előtt 3.P.20.438/2006. számon megindított és a Bács-Kiskun Megyei Bíróságon 2.Pf.21.727/2007/3. sorszámon hozott rész-közbenső ítéletével befejezett perében az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a Legfelsőbb Bíróság tárgyaláson kívül meghozta az alábbi

r é s z - k ö z b e n s ő í t é l e t e t :

A jogerős rész-közbenső ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 15.000 (Tizenötezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget. Az alperes a saját felülvizsgálati eljárási költségét maga viseli.

I n d o k o l á s :

A felperes a ... típusú, ... forgalmi rendszámú személygépkocsijára a **Biztosítási Alkusz Kft.** közreműködésével a 2005. augusztus 9-én tett ajánlat alapján az alperessel kötött Casco vagyonbiztosítási szerződést. A gépjárművet 2005. szeptember 18-án város, ... kerületében ismeretlen tettes ellopta. A lopás büntettének alapos gyanúja miatt indult büntetőeljárást a hatóság felfüggesztette, mert az elkövető kilétét nem sikerült megállapítania.

Az alperes a biztosítási összeg kifizetése elől elzárkózott, ezért a felperes keresetében 3.500.000 forint biztosítási összeg és annak 2005. szeptember 18. napjától járó késedelmi kamatai megfizetésére kérte az alperes kötelezését.

A bíróság a jogerős rész-közbenső ítéletében megállapította, hogy az alperes helytállni tartozik a peres felek között létrejött Casco

biztosítási szerződés alapján az ... forgalmi rendszámú ... alvázszámú ... motorszámú ... típusú személygépjárműnek 2005. szeptember 18-i eltulajdonításából a felperest ért kárért. A Casco biztosítási szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt előterjesztett viszontkeresetet elutasította.

A másodfokú bíróság helyesbítve e kérdésben az elsőfokú bíróság álláspontját megállapította, hogy a szerződési ajánlat megtételénél közreműködő alkusz nem a biztosító, hanem a felperes megbízottjaként járt el, ezért az ajánlat kitöltése során általa elkövetett bármely hiba a felperes terhére értékelendő.

Megállapította ugyanakkor, hogy az elsőfokú bíróság által felvett részletes bizonyítás anyaga nem támasztotta alá a felperes közlési kötelezettségének szándékos megszegését.

Az ajánlat mellékletét képező fényképfelvételek igazolták a gépjármű szerződéskötéskor futásteljesítményét, az ajánlat megtétele és a biztosítási esemény bekövetkezése között eltelt közel egy hónap alatt olyan menetteljesítmény növekedéssel nem kellett számolni, amely a gépjármű forgalmi értékére kihatna. Az ajánlat „egyéb”, a gépjárművel kapcsolatos lényeges eseményekre vonatkozó rovatában a váltóhiba közlésének elmulasztása a nyomtatvány nem egyértelmű szövegezése és az alperes egyéb tájékoztatásának hiányban nem minősül a felperes tájékoztatási kötelezettsége elmulasztásának. Megjegyezte a bíróság, hogy a váltó hibája egyébként sem bizonyított, mivel a felperes házastársának az alperes által nem cáfolt vallomása szerint a javítás csak a váltó előtti turbókereket, illetve gumigyűrűt érintette.

Az a tény, hogy a járműben a gyári immobilizer mellett riasztó is volt, az alperes kockázatát csökkentette, ezért nem értékelhető úgy, hogy erre figyelemmel az alperes elzárkózott volna a szerződéskötéstől.

Megállapította, hogy a felperes az ajánlat nyomtatványon a részletre vásárolt gépjármű vételárába fizetett önerő összegét jelölte meg - az alperes által sem vitatottan - 1.200.000 forintban. Mivel a blanketta szövegezéséből egyértelműen nem állapítható meg, hogy az önerő összegét az alperes milyen bruttó gépértékhez fűzi és arra sem lehetett egyértelmű következtetést levonni, hogy gépértéken az alperes a gépjármű forgalmi értékét érti, ezért a gépérték 20%-ával azonosított önerő összegéből kiindulva számított forgalmi érték a szövegezés nyelvtani értelmezéséből kétséget kizáróan nem következik.

Az alperes tehát a Ptk. 210.§-ának az (1) és (4) bekezdésére hivatkozással alaptalanul támadta a felperessel kötött szerződést. A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontjával abban a kérdésben is, hogy az alperes a szolgáltatási kötelezettsége alól a Ptk. 540.§-ára hivatkozással nem mentesült, mivel a szerződési ajánlaton pontatlanul megjelölt tények a biztosítási eseménnyel nem álltak okozati összefüggésben.

A jogerős rész-közbenső ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben a viszontkeresetének helytadó, a felperes keresetét elutasító felülvizsgálati határozat meghozatalát kérte.

A jogerős határozat jogszabálysértését a Pp. 164.§ (1) bekezdésében és a Ptk. 540.§-ában jelölte meg, és előadta, hogy a biztosítási esemény bekövetkezését a felperes a feljelentés megtételével és a hatóság e tárgyban hozott határozatával nem igazolta teljes körűen. A hasonló bizonyítékok elégtelen voltát a Legfelsőbb Bíróság a Bírósági Határozatok kiadvány 1999/121. számú jogesetében is kifejtette.

A felperes megtévesztő magatartását - a gépkocsi futásteljesítménye, a váltó megrongálódása, a forgalmi érték és a riasztó meglétének kérdésében - tévesen értékelve foglalta el azt az álláspontot, hogy a biztosító a szolgáltatási kötelezettsége alól nem mentesült és az ezzel kapcsolatos viszontkereset elutasítása is megalapozatlan volt. A jogerős rész-közbenső ítélet mindezek következtében a Ptk. 540.§-ában foglaltakat sérti.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában fenntartására irányult. Álláspontja szerint a másodfokú bíróság helytállóan értékelte a felülvizsgálati kérelemben hangsúlyozott körülményeket és megalapozottan vetette el, hogy valótlan adatszolgáltatással megtévesztette az alperest. Az alperesnek a Ptk. 540.§ (3) bekezdésének megsértésére vonatkozó felülvizsgálati álláspontja kapcsán kifejtette, a gépjármű eltulajdonításában a felülvizsgálati kérelemben kiemelt körülmények nyilvánvalóan nem hatottak közre.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a felülvizsgálat Pp. 275.§ (2) bekezdésében meghatározott korlátai között vizsgálva megállapította, hogy az alperes rendkívüli perorvoslati kérelme nem megalapozott.

Az alperes a szolgáltatási kötelezettségét az elsőfokú eljárásban, illetve az azt megelőző kárrendezési eljárásban sem a biztosítási esemény hiányára hivatkozással tagadta meg. Kizárólag a fellebbezésében sérelmezte a biztosítási esemény tényként való kezelését, és a Legfelsőbb Bíróság e kérdésben kialakított gyakorlatára hivatkozva állította; a nyomozás megszüntetése nem igazolja biztosítási esemény bekövetkezését.

A másodfokú bíróság az alperes fentieknek megfelelő előadását - egyéb nyilatkozat hiányában - a Pp. 164.§-ának (1) bekezdésében foglalt bizonyítási teher szabályának megsértése nélkül értelmezte akként, hogy a fellebbezési hivatkozás nem jelenti a biztosítási esemény bekövetkezésének vitatását.

A Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelemben felhívott eseti döntése a perbenitől eltérő tényálláson alapult. Az ottani ügyben a biztosítási esemény megtörténtét célzó perújítás alapjául kizárólag a nyomozást megszüntető határozat tartalma szolgált, míg a biztosítási esemény bekövetkeztét további - az alapeljárásban megállapított - tények kizárták. Ezen adatok alapján foglalt állást a Legfelsőbb Bíróság akként, hogy a nyomozást megszüntető határozat önmagában a bűncselekmény elkövetésének tényét, mint biztosítási esemény bekövetkezését kétséget kizáróan nem bizonyítja. A Legfelsőbb Bíróság akként azonban nem foglalt állást, hogy a nyomozás megszüntetését (a nyomozás felfüggesztését) tartalmazó határozat a biztosítási esemény bekövetkezését nem igazolhatja.

A Legfelsőbb Bíróság megítélése szerint az alperes védekezésének és viszontkeresetének egyaránt az volt az alapja, hogy a felperes valótlán adatszolgáltatással megtévesztette. A valós adatok ismeretében nem szerződött volna a felperessel, vagy ha már szerződött, a szolgáltatási kötelezettsége nem áll be. A másodfokú bíróság tehát helyesen indult ki abból, hogy az alperesnek a felperes közlési kötelezettség megsértésére és a szerződés megtévesztés címén való megtámadására vonatkozó álláspontja azonos tényálláson alapult.

A felperes közlési kötelezettségének szándékos megszegésére vonatkozó alperesi álláspontot a jogerős határozat a bizonyítékok egyenkénti számbavétele és értékelése alapján vetette el. A bíróság a határozata indokolásában részletesen számot adott arról, hogy egyes bizonyítékot mi okból talált megalapozottnak más bizonyítékot pedig mi okból nem minősített ekként. A fentieknek megfelelően a másodfokú bíróság, az első fokú ítélet mérlegelésen alapuló tényállását további körülmények értékelésével kiegészítve, megalapozottan foglalt állást akként, hogy a szerződési ajánlatban pontatlanul megjelölt tények nem állnak okozati összefüggésben a biztosítási eseménnyel. A támadott határozat ezért a Ptk. 540.§-ának (3) bekezdésében foglaltakat nem sértette és ugyanazon tényekre alapítva megtévesztés címén is alaptalanul támadta a biztosítási szerződést az alperes.

A Legfelsőbb Bíróság a kifejtett indokokkal megállapította, hogy a jogerős rész-közbenső ítélet nem sértette a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, ezért azt a Pp. 275.§-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Pp. 270.§ (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest a felperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére, melyet a 32/2003. (VIII.22.) IM.r. 3.§ (3) és (5) bekezdése alapján állapított meg.

A felülvizsgálati eljárás eredménytelenségnek további következményeként az alperes viseli a saját lerótt felülvizsgálati eljárási illetékből és jogi képviselőjének ügyvédi munkadíjából álló felülvizsgálati eljárási költségét.

Budapest, 2008. június 19.

Dr. Horeczky Károly a tanács elnöke s.k., Csánitzné Dr. Csiky Ilona előadó bíró s.k., Dr. Kiss Mária bíró s.k.

Sipos

a kiadmány hitelével:

tisztviselő